

Mý dopisy, kompromisy
obratem vracíš zpět.
Tajný zkratky mezi řádky,
co nejde vyprávět.
Tvoje dlaně, ničivý zbraně.
Děkuju nemám dost.
Jsem na kolenou, nechci jinou.
Jseš moje závislost.

Přestaň mi hrůzu nahánět,
jak tě to mrzí, ať odpustím.
Slova jen, slova vkládáš do vět,
mysl ti brzy otupím.

Jak v kalendáři čtu ve tváři,
nemůžeš vydržet.
Citový šachy, oněmíš strachy.
Do vína sypu jed.
Letadlem z bublin, Londýn – Dublin.
Květiny uvadly.
Za malou chvíli budem v cíli,
naposled se pomodli.

Slzy černý v očích máš,
málo mě znáš, málo mě znáš.
Slzy černý v očích máš,
málo mě znáš, málo mě znáš.

Mý dopisy, kompromisy
obratem vracíš zpět.
Tajný zkratky mezi řádky,
co nejde vyprávět.
Tvoje dlaně, ničivý zbraně.
Děkuju nemám dost.
Jsem na kolenou, nechci jinou.
Jseš moje závislost.

Slzy černý v očích máš,
málo mě znáš, málo mě znáš.
Slzy černý v očích máš,
málo mě znáš, málo mě znáš.

Hej, sedni si vedle mě,
tady svoje místo máš, co hledáš?
Death pohádky.
Jsme na visutý hrazdě,
pod náma vodopád.
Zavři oči, není cesty zpátky.

Slzy černý v očích máš,
málo mě znáš, málo mě znáš.
Slzy černý v očích máš,
málo mě znáš, málo mě znáš.

Slzy černý v očích máš,
málo mě znáš, málo mě znáš.
Slzy černý v očích máš,

málo mě znáš, málo mě znáš.

Doufám,
u tebe nejdu vždycky jen opuštěnou zem,
veď mě.

Hloupá,
my dva se spolu stejně jedou vopíjem,
po tmě.